

Jeszcze mocniej zacieśnijmy więź przyjaźni i braterstwa z narodami Zw. Radzieckiego

Uchwała plenum ZG TPP-R

Komunikat ZG ZMP o zwołaniu krajowej rady w sprawie kultury fizycznej i przysposobienia wojskowego

Zarząd Główny ZMP postanowił zwołać w najbliższym czasie w Warszawie Krajową Radę Aktywności w sprawie kultury fizycznej i przysposobienia wojskowego. Na radę podsumuje dotychczasową pracę ZMP w tej dziedzinie, omówi wytyczne do pracy politycznej wychowawczej ZMP w ruchu sportowym i turystycznym oraz sprawę czynnego udziału i przysposobienia ZMP-owców w uprawianiu sportu, turystyki i w zajęciach P. W.

Koła aktywności i członkowie ZMP, sportowcy, turyści, członkowie LPZ, działacze sportowi i wszyscy zainteresowani tematem powinni wypowiadać swoje uwagi, wnioski i postulaty, jakimi sprawami radą powinna się zająć, jakie powinna wyznaczyć zadania, jakie podjąć uchwały itp.

Przygotowana w ten sposób Krajowa Rada Aktywności w sprawie kultury fizycznej i przysposobienia wojskowego pomoże w rozwinięciu w naszym kraju szerokiej pracy w tej ważnej i żywo interesującej każdego człowieka i dziewczynę dziedzinie życia.

Piąta lista nagród Wielkiego Konkursu „Głosu Robotniczego” pn. „Co wiesz o Kraju Rad?”

- 251) koinierz futrzany z 4 kun
- 252)teczka skórzana damska
- 253)kuchonka samolotowa
- 254)koszula popielinowa
- 255)3 metry wełny samodziałowej
- 256)dziewięć fartuch szkolny
- 257)500 kg węgla
- 258)para półbutów męskich
- 259)komplet jedwabnej bielizny damskiej
- 260)4 paczki herbaty gruzińskiej
- 261)szal wełniany
- 262)flakon wody kwiatowej
- 263)papierosnica
- 264)piasek męski
- 265)książki „Lalka” — Prusa
- 266)kapa
- 267)wieszak pionowy
- 268)torba gospodarcza
- 269)para pończoch steelonowych
- 270)bezpłatne czyszczenie garderoby damskiej lub męskiej
- 271)kupon jedwabiu na sukienkę
- 272)2 paczki kawy ziarnistej
- 273)obrus
- 274)żywa kaczka
- 275)śniegocze damskie
- 276)piłotka skórzana
- 277)kupon bezpłatnego wstępu na 10 dowolnych filmów
- 278)komplet bielizny damskiej
- 279)książki: „Kawaler Złotej Gwiazdy” i „Obłotomow”
- 280)komplet na biurko
- 281)teczka skórzana
- 282)buty gumowe „Wellington”
- 283)lalka artystycznie wykonana
- 284)2 pudełka bokserskie
- 285)rakawice bokserskie
- 286)poszewica na poduszkę
- 287)dwie taboretki dziecięce
- 288)żywa gęś
- 289)franka
- 290)swetr męski
- 291)wiatrowka zamkowa
- 292)komplet garnków z pokrywami
- 293)bluzka damska
- 294)książki: „Rzeczywistość” i „Dzieje pewnego wynalazku”
- 295)walczyk
- 296)kalosze męskie
- 297)2 flakony szamponu
- 298)5 chusteczek do nosa
- 299)wózek dla lalki
- 300)stolik okrągły

Czwarta lista ofiarodawców nagród

Dyrekcja Okręgowa Szkolnictwa Zawodowego: „Centraol”, Piotrkowska 109; Centralny Zarząd Przemysłu Włókienniczo-Sztucznego, Północno-Lódzkie Zakłady Przemysłu Pałanteryjnego, Zakłady Przemysłu Wełnianego im. gen. K. Świerczewskiego; Prez. Pow. Rady Narodowej w Brzezynie; Pabianickie Zakłady Środków Opatunkowych w Pabianicach; PSS Lódzkie; Zakłady Przemysłu Jedwabniczego im. gen. W. Wróblewskiego; Zarząd Główny Związku Zawodowego Włókienników; Hurlonowa Tkanin Technicznych; Zakłady Mechaniczne im. J. Strzelczyka; Zakłady Przemysłu Ociekającego im. dr. Próchnika; Lódzkie Przedsiębiorstwo Robot Telekomunikacyjnych; Spółdzielnia Konfekcji Artystycznej; Dom Handlowy „Delikatessy”; Piotrkowska 82; Centralna Handlowa Żelaza i Stali; Miejskie Biuro Projektowe; Centrala Importowo-Eksportowa; Zakłady Skórzane „Skórprzem”; Zakłady Przemysłu Garbarskiego na m. Łódź; Centralny Zarząd Przemysłu Jalczerko-Drobnarckiego; Centralny Zarząd Przemysłu Odzieżowego; Zarząd Okręgowy PKS; Spółdzielnia Zakładów Chemicznych „Oleina”.

Manewry zwolenników zbankrutowanej polityki

Artykuł Korionowa zamieszczony w „Prawda”

„Prawda” publikuje artykuł Korionowa pt. „Manewry zwolenników zbankrutowanej polityki”. Korionow pisze m. in.:

Jedno pragnienie ożywia obojętność ludzkiego umysłu — zapobieganie groźbie wojny, zachowanie i utrwalenie pokoju na całym świecie. Pragnienie to znajduje w szczególności swój wymowny wyraz w szeroko rozwijającej się we wszystkich krajach kampanii na rzecz pokojowego rozwiązania problemów międzynarodowych, podjętej na apel Światowej Rady Pokoju.

Lecz właśnie dlatego, że walka o pokójowe rozwiązanie problemów międzynarodowych stała się dla setek milionów ludzi sprawą bliską i żywotną, ludzie dobrej woli czynnie śledzą działalność tych kół w Stanach Zjednoczonych i innych krajach agresywnego bloku atlantyckiego, które nie są zainteresowane w zachowaniu pokoju. Jest rzeczą zrozumiałą, że kół te nie mogą nie liczyć się z faktem, iż ogromna, przytłaczająca większość ludzkości nienawidzi wojny i jej inspiratorów. Dlatego też pragną zamaskować swe prawdziwe cele, przedstawiając kół rządzących USA raz po raz zapewniając, iż oni rzekomo są również za „osłabieniem napięcia międzynarodowego”. Jednak fakty dowodzą, że od ogólnych deklaracji Waszyngtonu na ten temat do konkretnych kroków w celu osłabienia napięcia w stosunkach międzynarodowych — daleka droga.

Przytoczyć można np. dwa ostatnie przemówienia prezydenta Stanów Zjednoczonych, gen. Eisenhowera — wygłoszone na konferencji prasowej w Waszyngtonie kilka dni temu i w Atlantic City w dniu 6 października.

Zamiast popierać rozwój podstawowych swobód w Maroku zgodnie z rezolucją Zgromadzenia, uchwaloną na poprzedniej sesji, Francja obaliła sultana i wprowadziła na jego miejsce swą marionetkę. Delegat Pakistanu zwrócił uwagę, że kolonizatorzy francuscy prowadzą w Maroku politykę „jednego w imię własnych korzyści”. W Maroku — podkreślił on — prawo jest tylko wówczas prawem, kiedy odpowiada interesom kolonizatorów. Po podkreśleniu, że twierdzenie strony francuskiej, jakoby Maroko nie dojrzało do samodzielności, jest nieuzasadnione, delegat pakistański oświadczył, że — zdaniem jego delegacji — konferencja okrągłego stołu z udziałem przedstawicieli wszystkich partii politycznych Francji i Maroka mogłaby przyczynić się do znalezienia drogi jak najszybszego przyznania niezawisłości Maroku.

Dnia 7 bm. Komisja Polityczna ONZ po przerwie tygodniowej przystąpiła do omawiania kwestii marokańskiej.

Zagajając posiedzenie, przewodniczący komisji stwierdził, że kwestia marokańska i kwestia tunezyjska mają „wspólny aspekt” i dlatego — chociaż problemy te figurują jako oddzielne punkty porządku dziennego — nie będzie on oponował, jeśli w czasie dyskusji delegaci będą poruszać obie kwestie. Następnie sekretarz komisji podał do wiadomości pismo delegacji francuskiej, która zakomunikowała, iż nie będzie brała udziału w omawianiu kwestii marokańskiej i tunezyjskiej, ponieważ uważa to za ingerencję w wewnętrzne sprawy Francji. Pierwszy zabrał głos przedstawiciel Pakistanu. Oświadczył on, że Francja nie wykonała założeń w sprawie Maroka, uchwalonych na VII sesji Zgromadzenia Ogólnego. Ostatnie posunięcia władz francuskich jeszcze bardziej skomplikowały sytuację w tym kraju.

Szwecja popiera wniosek radziecki
jednocześnie przyjęcia 14 państw do ONZ

W dniu 6 października na posiedzeniu specjalnej Komisji Politycznej Zgromadzenia Ogólnego ONZ toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad sprawą przyjęcia nowych członków do ONZ.

Pierwszy przemawiał delegat Szwecji, R. Sandler, który podkreślił, że sprawozdanie specjalnej komisji powołanej do omówienia sprawy przyjęcia nowych członków do ONZ nie zawiera żadnych założeń. Należy więc stwierdzić, że komisja nie przyczyniła się do rozwiązania problemu. Delegacja szwedzka — oświadczył Sandler — będzie głosowała za wnioskiem radzieckim, tj. za jednoczesnym przyjęciem do ONZ wszystkich 14 państw, które o to się ubiegają. Delegacja szwedzka uważa, że wniosek radziecki stanowi próbę osiągnięcia kompromisu.

Przedstawiciele Libanu, Nowej Zelandii, Kanady i Holandii wypowiedzieli się za wnioskiem peruwiańskim, przewidującym utworzenie „komisji dobrych usług”.

Delegat Argentyny i Kuby usłyszeli dowód, że zasada jednorodności stałych członków Rady Bezpieczeństwa może być omiynięta przez przyjmowanie nowych członków do ONZ.

W toku obrad przemawiał także delegat ukraiński SRR, Pałamarczuk i Polski, młn. Juliusz Katz — Suchy, którzy

Nie brakło w tych przemówieniach zapewnienia na temat dążenia Stanów Zjednoczonych do pokoju, „przy pomocy wspólnych wysiłków wszystkich krajów i narodów”, o ile, że dołoży się „wielkich wysiłków dla ustanowienia sprawiedliwego i trwałego pokoju”. Wystarczy jednak przejść od tych deklaracji do konkretnych tez polityki zagranicznej USA przedstawionych w przemówieniu prezydenta, aby natychmiast okazało się, że za słowami o pokoju kryją się ciagle te same, dawno wszystkim znane plany narzucania dyktatu amerykańskiego innym krajom.

Jak widać, zwolennicy „polityki siły” nie wycofnęli żadnych wniosków z ciężkich klęsk, jakie polityka ta poniosła w ciągu ostatnich lat.

Wszyscy widzą, jak skompromitowały się amerykańskie siły agresywne, które liczyły na długotrwały monopol Stanów Zjednoczonych z początku w dziedzinie broni atomowej, a potem wodnorodowej. Z rak strategów „zimnej wojny” wytrącono główny środek szantażu i zestraszania.

Mimo to, zamiast wycofować się z drogi przyjęcia niejednokrotnych propozycji ZSRR w sprawie bezwarunkowego zakazu broni atomowej, wodnorodowej i innych rodzajów broni masowej zagłady, która rządząca USA znów wyłącza ją z dalszego brzo „polityki siły”, usiłują zgłanzizować tę jawnie zbankrutowaną politykę.

Narody widzą — pisze dalej Korionow — że, w rezultacie wytrwałych wysiłków rządu radzieckiego i innych sił pokojowych, w ostatnich miesiącach nastąpiło pewne rozładowanie napięcia w stosunkach między krajami. Narody słusznie uważają, że byłoby zbrodnią nie wykorzystać tej okazyjności, aby zapobiec groźbie wojny. Dlatego też setki milionów ludzi na całym świecie domagają się od swych rządów podjęcia praktycznych, skutecznych kroków, zmierzających do rozwiązania ważnych problemów międzynarodowych.

Narody coraz lepiej rozumieją obecną taktykę przeciwników współpracy międzynarodowej. Czym jest owa taktyka widać wyraźnie na przykładzie stosunkowania się mocarstw zachodnich do tak palącego zagadnienia, jak kwestia niemiecka.

Dla uczciwych ludzi we wszystkich krajach staje się coraz bardziej oczywiste, że pod szyldem rozmów o kwestii niebezpieczeństwa kwestii niemieckiej mocarstwa zachodnie ze Stanami Zjednoczonymi na czele uparcie dążą do tego, aby uczynić niemożliwym przeprowadzenie praktycznych kroków w celu pokojowego uregulowania tej kwestii.

Świadczy o tym dobitnie ustosunkowanie się kół rządowych i prasy reakcyjnej mocarstw zachodnich do publikowania niedawno noty rządu radzieckiego do rządów Francji, Anglii i Stanów Zjednoczonych w sprawie zwolnienia konferencji ministrów spraw zagranicznych.

Międzynarodowe siły demokratyczne — stwierdza w dalszym ciągu Korionow — podkreślają jednomyślnie, że nowa nota rządu radzieckiego zwiększa szanse na zlagodzenie napięcia w stosunkach międzynarodowych. Nie należy wątpić, że właśnie dlatego dzienniki reakcyjne USA, Anglii, Niemiec zachodnich, w ślad za departamentem stanu USA, wszelkimi sposobami próbują wypaczyć treść tego dokumentu, umniejszając jego znaczenie, oświadczać, iż nota radziecka ma „zagadkowy” charakter. Można jednak zadać tym panom pytanie: co jest na przykład „zagadkowe” w propozycji ZSRR w sprawie rozpatrzenia na konferencji ministrów spraw zagranicznych Francji, Anglii, Stanów

Zjednoczonych, Chińskiej Republiki Ludowej i Związku Radzieckiego kroków mających na celu zmniejszenie napięcia w stosunkach międzynarodowych? Co jest „nieokreślonego” w propozycji Związku Radzieckiego w sprawie omówienia na konferencji ministrów spraw zagranicznych Francji, Anglii, Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego kwestii niemieckiej łącznie z wszystkimi propozycjami wysuniętymi w czasie przygotowań do konferencji?

Takim ustosunkowaniem się do praktycznych propozycji ZSRR w sprawie przyspieszenia rozwiązania problemu niemieckiego i innych kwestii międzynarodowych inspirowanych „polityką siły” raz jeszcze potwierdzają, że ich prawdziwym celem jest utrzymanie i dalsze zaostrzenie napięcia w stosunkach międzynarodowych.

Zwolennicy takiej linii w polityce zagranicznej powinni by jednakże pamiętać o tym, że droga, po której kroczą — to droga niebezpieczna. Droga ta ignoruje realny stosunek sił na arenie międzynarodowej, drogę tę odrzuca ogromna większość ludności kuli ziemskiej. Dlatego też tych, którzy kroczą po tej drodze, czeka nieuchronnie zawód i klęska.

Kategoryczny protest rządu Indii

Jak donosi specjalny korespondent „Hindu Times”, przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych Indii oświadczył, iż rząd indyjski nie zamierza zwalniać swego przedstawiciela od odpowiedzialności za wykonywanie funkcji przewodniczącego komisji reparyacyjnej państw neutralnych. Jednakże, podkreślił przedstawiciel, rząd indyjski odnosi się z całą powagą do groźby napadów sił zbrojnych Korei Południowej na wojnę hinduskie.

Oświadczenie wskazuje, że jeżeli dokonana będzie napad na wojnę hinduskie, cała odpowiedzialność za ten fakt spadnie na dowództwo wojsk ONZ.

Strefa „A” Triestu przekazana Włochom

Rządy USA, Wielkiej Brytanii i Francji postanowiły przekazać Włochom tzw. strefę „A” Triestu, obejmującą również port Triest. Jak wiadomo, strefa ta znajduje się pod okupacją wojskową trzech mocarstw zachodnich.

Agencja AFP donosi z Belgradu, że rządy rządu jugosłowiańskiego ostry skrytykowały decyzję mocarstw zachodnich.

Świat piagu doby

GŁÓD W KOREI POŁUDNIOWEJ
Prasa koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej zamieszcza wiadomość o ciężkiej sytuacji żywnościowej ludności Korei południowej. Na ulicach Seulu, Fusanu i innych miast południowokoreańskich znajduje się codziennie zwłoki ludzi, którzy zmarli z głodu.

Straszliwy głód i niedza panują na wsi. Chłopi zmuszeni są sprzedawać obornikiem za pół darmo ryż na pniu.

SPRAWA ROZEMJU W KOREI
Agencja TASS donosi z Delhi: Jak podaje dziennik „Indian Express”, ambasador Stanów Zjednoczonych w Delhi, Allan, został wezwany do Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Hinduskiej. Omawiano z nim zagadnienia związane z ostatnimi wydarzeniami w Korei.

NAPIĘTA SYTUACJA W GUJANIE
BRITYJSKIEJ
Prasa amerykańska donosi, że krążącym „szepsem” i „fregatą” Biebury Bay przybyły do portu Georgetown (Gujana brytyjskiej). Na pokładzie okrętu przybyło do Gujany około 600 żołnierzy i oficerów angielskich. W Londynie podano oficjalnie do wiadomości, że 10 października odplywa do Gujany lotniskowiec brytyjski „Implicable” z dalszymi oddziałami wojskowymi.

SEJMA PARLAMENTU
BELGIJSKIEGO
Z Brukseli donoszą, że belgijska izba deputowanych wznowiła obrady po feriach letnich. Na pierwszym posiedzeniu rozpoczęto dyskusję nad sprawami rewizji konstytucji belgijskiej.

Jeszcze przed feriami letnimi izba rewizji konstytucji i ratyfikacji układu w sprawie „europejskiej współpracy obronnej”, lecz zdanie to zostało odrzucone.

Duchowieństwo katolickie

Łodzi i woj. łódzkiego
wita z uznaniem

kroki zmierzające do unowomowienia
stosunków między Kościołem a Państwem

Ostatnio odbyło się posiedzenie Prezydium Okręgowej Komisji Księży przy Zarządzie Okręgowym Związku Bojowników o Wolność i Demokrację w Łodzi. Podczas posiedzenia omówiono zostały zadania duchowieństwa katolickiego w Polsce Ludowej w związku z ujawnioną na procesie antyludowej działalnością ks. biskupa Kaczmarka oraz z ostatnimi wydzwaniami w Episkopacie Polskim.

Uczestnicy posiedzenia zabierali głos w ożywionej dyskusji nad referatem, wygłoszonym przez ks. Wiktora Kłosowicza z Łodzi, stwierdził, że w wyniku zakazania przez Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ks. arcybiskupa Wyszyńskiego wykonywania funkcji, związanych z dotychczasowym jego stanowiskiem kościelnym, przełamane zostały przeszkody na drodze realizacji Porozumienia zawartego między Państwem Ludowym i Kościołem. Księża wyrażali przekonanie, że ogłoszenie Deklaracji Episkopatu z dnia 28 września br. przyczyni się do usunięcia przeszkód, utrudniających realizację tego Porozumienia.

„Całkowicie solidaryzujemy się z uchwałą Głównej Komisji Księży przy Zarządzie Głównym ZBoWiD z dnia 28. IX. 1953 r.”

Za nasz najwyższy obowiązek uważamy pełną współpracę z Kościołem w zakresie wzajemnego wykonywania Deklaracji Episkopatu z dnia 28 września 1953 r.

W tym celu duchowieństwo katolickie Polskiej Ludowej — oświadczył ks. Feliks Litewka z Chelma, pow. radomskiego — z prawdziwą radością wita Deklarację Episkopatu Polskiego, która całkiem niedwuznacznie potępia antypolską działalność ująłową w procesie ks. biskupa Kaczmarka. Wyraża głęboką nadzieję, że pełne wykonanie zobowiązań zawartych w deklaracji, jak również zmiany w Episkopacie Polskim w związku z odejściem ks. arcybiskupa Wyszyńskiego, przyczyni się do postępienia jednolitości naszego narodu. Dzięki tej jednolitości zwycięsko zostaną rozstrzygnięte porównawcze zadania Programu Frontu Narodowego.

Wzywamy tak duchownych, jak i świeckich katolików, by przeciwstawili się „rogłej propagandzie i pościelił wszystkie siły pracy nad unowocześnieniem jednolitości narodu polskiego”.

W interesie Państwa i Kościoła

Przez szereg dni słuchałem sprawozdań radiowych z procesu ks. Kaczmarka. Muszę przyznać, że jako Polaka i katolika, proces ten poruszył mnie do głębi. Wiedziałem wprawdzie już o tym, że ks. Kaczmarek współpracował w czasie wojny z hitlerowskim okupantem, wiedziałem też o hitlerowskich pasterkach do wierzchni, pisanych w interesie władz hitlerowskich. Oburzało mnie to, że Polak i człowiek pastwujący wysokie stanowisko kościelne, po najpotworniejszej z wojen, w której zginęło kilka milionów jego rodaków, pragnie nowej wojny. W hitlerowskich obyczajach gineł księża, ginęli szerepni jego podwładni, ale te smutne doświadczenia nie nauczyły ks. Kaczmarka. Świadczy o tym jego kniażyk z odpowiedziami z Niemiec zachodnich, jego stosunek do naszych Ziemi Zachodnich.

Jestem jednym z tych, którzy w 1945 roku znaleźli się na Ziemiach Zachodnich. Widziałem potworne ize zaszere nie i wysłuchiwałem robotników, odbudowujących zrujnowane miasta. W tej budowie sam brałem udział. Dlatego trudno mi jest pogodzić się z myślą, że są u nas jeszcze ludzie, którzy na Ziemiach Zachodnich pragnęliby zrobić rezent hitlerowcom z Bonn. Fakt ten jest tym smutniejszy, że stanowisko ks. Kaczmarka popierał i arcybiskup Wyszyński, który wiedząc o przestępstwach działalności, nie działał sankcjonując, łamiąc tym samym celowo umowę uregulowania stosunków między Państwem i Kościołem.

W czasie procesu oskarżeni księża niejednokrotnie mówili o tym, że w swym postępowaniu kierowali się naziami Watykanu, że stamtąd czerpali natchnienie. Watyka wiele już razy dał dowody swojej wrogości do naszego kraju. Ale przecież księża nie powinni słuchać nakazu Watykanu jeśli on dotyczy zdrady własnego kraju. Obowiązkiem dhowego jest słuchać i wykonywać polecenia papieża w swych wiary. Natomiast nikt nie ma prawa wrogo wystawać przeciwko naszemu państwu.

W. Siniawski

WŁADYSŁAW SINIAWSKI
st. kalkulator LPZ

* * *

— Jestem pracownikiem fizycznym. Pracuję w Zakładzie „D” ZPB im. J. Stalina. Jestem wierzącym katolikiem. Do partii nie należę. W Zakładach im. J. Stalina pracuję od 1946 r.

Przez ten czas dużo zmieniło się w życiu robotnika. Jako przykład weźmy robotników naszych Zakładów. Po wojnie powstało u nas dobrze wyposażone ambulatorium. Robotnicy mogą korzystać z przyzakładowego żłoz. Co roku wyjeżdżamy na wczas, a nasze dzieci nabywają do nauki na koloniach. Są to duże zdobycze socjalistycznych.

Jako wierzący katolik z dużą śledziłem przebieg procesu biskupa Kaczmarka. Byłem głęboko oburzony, że część kleru liczy na wybuch nowej wojny, a tym samym te nas odciera od naszych rodzin, od naszego spokojnego życia. Uważam, że księża nie powinni zajmować się polityką, która przynosi szkodę naszemu państwu. Mają oni przeć w Polsce Ludowej całkowitą swobodę w wykonywaniu swych kościelnych obowiązków. Nasza Konstytucja gwarantuje każdemu obywatelowi wolność wyznania.

Jako Polak-patriota, potępiał działalność tych księ którzy występowali przeciwko naszym granicom zachodnim. Dlatego też uważam za słusne usunięcie z zajmowanego stanowiska arcybiskupa Wyszyńskiego, który idąc na re politykę Watykanu sprzeciwiał się uporzadkowaniu admi stracji kościelnej na Ziemiach Zachodnich. Każdy uczci katolik potępia wroga działalności biskupa Kaczmarka, a tymas „Wyszyński ani jednym słowem tej działalności nie potępił.”

Takie stanowisko prymasa Wyszyńskiego, rzecz jasni utrudnia normalizację stosunków między Kościołem a Pa stwem. I dlatego uważam, że usunięcie prymasa Wyszy skiego z zajmowanego stanowiska było konieczne.

OZÓG EUGENIUSZ
prac. fizyczny Zakładu „D”
ZPB im. J. Stalina

Wykaz premii wylotowanych w dniu 6. X. 53 r.

ZŁ 5.000 nr nr 705.325 895.688	332.912 341.799 371.094 379.808
987.803	384.547 390.033 390.088 392.713
24.1.000 nr nr 221.276 426.898	400.891 400.893 426.994 483.581
436.996 556.348 676.105 686.930	492.742 544.974 544.979 581.252
798.698 950.729 968.340	581.256 586.922 586.928 586.927
ZŁ 500 nr nr 34.334 84.535	587.899 621.545 624.545 624.547
34.339 121.617 140.420 154.238	624.550 625.962 628.102 628.106
211.980 221.280 266.471 271.183	628.110 630.183 655.973 655.975
285.745 338.607 371.100 377.167	657.704 686.921 705.322 705.329
377.170 380.055 400.892 459.034	710.972 710.973 710.974 724.675
459.038 492.745 495.902 510.161	724.678 734.408 765.881 765.885
510.169 522.435 554.108 597.891	798.095 798.697 819.775 819.778
612.214 625.961 625.968 630.186	823.952 823.954 845.498 858.911
676.109 705.423 705.430 705.648	858.913 858.915 862.152 895.688
705.649 724.675 765.884 798.099	896.572 896.573 898.500 905.582
813.532 890.577 905.587 911.931	905.580 911.934 911.940 912.981
915.855 926.257 964.255 965.626	915.852 925.455 925.457 925.458
965.628 968.340 974.244 984.207	965.628 968.340 974.244 984.207
984.208	986.948
ZŁ 250 nr nr 108.314 115.409	115.410 134.293 162.381 184.501
211.977 221.275 254.751 269.301	271.194 271.575 271.580 285.747
287.752 287.755 287.757 330.602	

Ponadto wylotowano 1.015 premii po zł 150.

